

Sygn. akt II AKz 627/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Beata Basiura

Sędziowie: SA Wojciech Kopczyński (spr.)

SA Alicja Bochenek

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Tadeusza Trzęsimiecha**

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **Q. D. (Q. D.)**

podejrzanemu o przestępstwa z art. 283 ust. 1, ust. 2 litery c, ust 4 litera c czeskiego kodeksu karnego oraz art. 348 ust. 1 czeskiego kodeksu karnego

zażalenia obrońcy podejrzanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 7 października 2013 roku, sygn. akt III Kop 61/13

w przedmiocie przekazania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – **Q. D. (Q. D.)**, ściganego Europejskim Nakazem Aresztowania, sygnatura oNt 4006/2013, wydanym w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Ostrawie

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 624 §1 kpk i art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 123, poz. 1058 z 2002 r. z późn. zm.) w zw. z § 14 i 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)

p o s t a n o w i a

1. utrzymać w mocy punkt I zaskarżonego orzeczenia,
2. zmienić punkt II zaskarżonego orzeczenia w zakresie kwoty wynagrodzenia przyznanego obrońcy z urzędu w ten sposób, że zasądzić od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) na rzecz adw. A. S. – Kancelaria Adwokacka w Bielsku-Białej kwotę 2361,60 (dwóch tysięcy trzystu sześćdziesięciu jeden złotych i sześćdziesięciu groszy), w tym 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ściganemu przez obrońcę wyznaczonego z urzędu,
3. zasądzić od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) na rzecz adw. A. S. – Kancelaria Adwokacka w Bielsku-Białej kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej ściganemu w postępowaniu odwoławczym przez obrońcę wyznaczonego z urzędu;
4. zwalnia osobę ściganą od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2013 roku, sygn. akt III Kop 61/13 Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej na podstawie art. 607k § 1 k.p.k. postanowił przekazać Q. D. (Q. D.) syna R. i G. L., ur. (...) w P. – Republika Kosowo, ściganego Europejskim Nakazem Aresztowania, wydanym w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Ostrawie, organom ścigania Republiki Czeskiej, w celu przeprowadzenia przeciwko w/w postępowania karnego o czyny objęte tym nakazem.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżył obrońca z urzędu osoby ściganej i zarzucił mu rażąco obrazę prawa procesowego, to jest art. 607r § 1 pkt 5 k.p.k. polegająca na przekazaniu ściganego do Republiki Czeskiej, mimo że przestępstwa, które zostały zarzucone ściganemu w Europejskim Nakazie Aresztowania, według prawa polskiego zostały przez ściganego popełnione w całości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Skarżący zarzucił też obrazę art. 443 k.p.k. w zw. z art. 434 § 1 k.p.k. poprzez orzeczenie na niekorzyść oskarżonego pomimo, iż środek odwoławczy został wniesiony na korzyść oskarżonego.

Ponadto zarzucił naruszenie § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego błędna wykładnię oraz § 16 tego rozporządzenia poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie kosztów obrony z urzędu w kwocie 1180,80 (w tym podatku VAT) zamiast kwoty 2361.60 złotych, w tym podatku VAT.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie co do istoty i zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu dwukrotnie w obu instancjach.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje:

Zażalenie obrońcy, w zakresie w jakim kwestionuje przekazanie ściganego Europejskim Nakazem Aresztowania organom ścigania Republiki Czeskiej w celu przeprowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego o czynu objęte ENA z dnia 25 kwietnia 2013 roku, jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie. W tej części Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych trafnie uznając, że są podstawy do przekazania osobny ściganej.

Natomiast wniesione zażalenie zasługiwało na uwzględnienie w zakresie jakim skarżący zakwestionował wysokość przyznanego mu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną osobie ściganej w powyższej sprawie do momentu wydaniem zaskarżonego postanowienia, to jest do zakończenia postępowania przed Sądem I instancji.

Przechodząc do meritum na wstępie należy zauważyć, że Sąd I instancji, który ponownie rozpoznawał powyższa sprawę i wydał zaskarżone postanowienie, uwzględnił wszystkie zalecenia zawarte we wcześniejszy postanowieniu tut. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 sierpnia 2013 roku, sygn. akt II AKz 484/13.

W konsekwencji trafnie zwrócił uwagę na to, że nie ma najmniejszych podstaw do sztucznego wyodrębnienia z jednego czynu ciągłego, objętego pierwotnym ENA, strony czeskiej, pewnych zachowań osoby ściganej tylko z uwagi na to, że akurat miały miejsce na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Tym samym Sąd I instancji uwzględnił to, że zachodzi tożsamość pomiędzy czynami objętymi zmodyfikowanym ENA z dnia 25 kwietnia 2013 roku, a czynami będącymi przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn. 2 Ds. 279/13.

Tak więc zasadnie uznano, że to czyny którymi zainteresował się prokurator w tej ostatniej sprawie, to jedynie wycinek większego i prowadzonego na znacznie szerszą skalę przestępnego procederu, tj. transgranicznego przemytu i wprowadzanie do obrotu substancji odurzającej w postaci heroiny, które miały mieć miejsce z terytorium Szwajcarii i Rzeczypospolitej Polskiej do Republiki Czeskiej, oraz zorganizowanej grupy przestępczej działającej na terenie wielu krajów. Tak więc wbrew twierdzeniom skarżącego zarzucane osobie ściganej czyny na pewno w całości nie

zostały popełnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji nie można dzielić jednego czynu, który stanowić powinien jedno przestępstwo. Mając zaś na uwadze to, że zarzucane osobie ściganej działania godziły przede wszystkim w porządek prawny Republiki Czeskiej, gdzie w pierwszej kolejności wszczęto śledztwo i gdzie znajduje się większość dowodów, przekazanie osoby ściganej stronie czeskiej było jak najbardziej uzasadnione. Tak więc podnoszony przez skarżącego fakt, że pewien fragment jednego czynu miał miejsce na terenie Polski nie mógł wpłynąć na zmianę zaskarżonego postanowienia. Także zarzut wydania orzeczenia na niekorzyść osoby ściganej okazał się nietrafny. Skarżący zapomina bowiem o tym, że pierwotne postanowienie o przekazaniu, które na skutek zażalenia obrońcy zostało uchylone i sprawa przekazana do ponownego rozpoznania, choć w założeniu nie miało dotyczyć fragmentu zachowań na terenie naszego kraju, to w istocie rzeczy, z uwagi na tożsamość tych zachowań z zasadniczą aktywnością osoby ściganej i uwarunkowaniami wynikającymi z zasad dotyczących jedności czynu, a w szczególności jedności czynu ciągłego, dotyczyło też wbrew intencjom sądu I instancji i prokuratora całości przestępczej działalności osoby ściganej, a więc wszystkich czynów objętych ENA. Nie można więc twierdzić, że było korzystne dla osoby ściganej. Ponadto przekazanie osoby ściganej w zakresie wszystkich czynów zarzucanych jej w ENA z 25 kwietnia 2013 roku, a więc i tych co do których toczyło się postępowanie na terenie Polski, było możliwe w związku z tym, że prokurator, który pierwotnie sprzeciwiał się wykonaniu ENA w zakresie czynów co do których prowadzone było postępowanie przez Prokuratora Rejonowego w Bielsku-Białej o sygn. 2 Ds. 279/13 zmienił zdanie. Przed wydaniem zaskarżonego postanowienia wnosił już o przekazanie ścigania o czyny objęte postępowaniem w sprawie 2 Ds. 279/13 organom wymiaru sprawiedliwości Republiki Czeskiej. W konsekwencji wnosił o przekazanie osoby ściganej stronie czeskiej zgodnie z zakresem ENA wydanym w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez Sąd rejonowy w Ostrawie.

Rację ma natomiast skazany, gdy podnosi, że w zaskarżonym postanowieniu sąd I instancji zasądzając wynagrodzenie dla obrońcy zapomniiał o tym, że minimalne stawki przysługują obrońcy za każdą instancję z osobna. Z tym względów skorygowano w tym zakresie zaskarżone postanowienie. Obrońcy należało się bowiem za pierwszą instancję 720 złotych (600 + 120 za dodatkowe posiedzenie), 600 złotych za drugą instancję, i kolejne 600 złotych za ponowne rozpoznanie sprawy przed sądem I instancji. W sumie sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu powinien zasądzić kwotę 1920 złotych plus podatek VAT, co daje w sumie kwotę 2361,60 złotych. Skoro takiej kwoty nie zasądził sąd I instancji to zrobił to sąd odwoławczy. Nadto zasądzono koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej osobie ściganej w postępowaniu odwoławczym przez obrońcę wyznaczonego z urzędu.

Z

1. o treści postanowienia zawiadomić osobę ściganą,
po przetłumaczeniu orzeczenia na język czeski,
2. odpis postanowienia doręczyć Dyrektorowi AŚ w Bielsku-Białej.

Katowice, dnia 06.11.2013 roku.